

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Ek/1012/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119312597
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šablová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6119312597.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Reality INN s.r.o., so sídlom Karvaša a Bláhovca 2065/45, 038 61 Vrútky, IČO: 47 230 878, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Macaláková & partners s.r.o., so sídlom J. Milca 11/11, 010 01 Žilina, IČO: 50 925 288, proti povinnej: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. X, XXX XX A., o vymoženie sumy 346,67 eur príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Martina Thomka, so sídlom exekútorského úradu: Pavla Mudroňa 483/28, 036 01 Martin, pod sp. zn. 366 EX 318P19, o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Ek/1012/2019 zo dňa 27.02.2024, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Ek/1012/2019 zo dňa 27.02.2024 vydané vyšším súdnym úradníkom v celom rozsahu z r u š u j e.

II. Povinnej sa nárok na náhradu trov konania o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Ek/1012/2019 zo dňa 27.02.2024 n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom doručeným súdu dňa 17.06.2019 domáhal od povinnej vymoženiu sumy 346,67 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu – rozhodnutia Okresného súdu Martin – uznesenia o trovách sp. zn. 15C/498/2015 zo dňa 01.02.2018 právoplatným dňa 27.02.2018, vykonateľným dňa 03.03.2018. Súd vydal súdному exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie dňa 25.06.2019.

2. Dňa 20.10 bolo súdu prostredníctvom súdneho exekútora doručené podanie povinnej – návrh na zastavenie exekúcie, ktorý návrh povinná odôvodnila tým, že predmetný exekučný titul nikdy nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, nakoľko jej nebol doručený na adresu povinnej, na ktorej sa zdržiava a z toho dôvodu je exekúcia nezákonná a nesprávne vedená. Neexistencia právoplatného a vykonateľného exekučného titulu predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, na ktorý sa musí vždy prihliadnuť v každom štádiu konania. Predmetný exekučný titul č. 15C/498/2015 zo dňa 01.02.2018 je tiež základnom exekúcie vedenej pod sp. zn. 49Ek/457/2020 zo dňa 24.04.2020 súdnym exekútorom Mgr. Martinom Tomkom so sídlom v Martine. Povinná má za to, že dve exekúcie vedené na základe jedného exekučného titulu je v rozpore s exekučným poriadkom a zákonom. Povinná žiadala, aby súd obe exekúcie preskúmal a rovnako preskúmal, či exekučný titul je vykonateľný pre obe exekúcie, pričom uviedla, že povinnej nebolo doručené ani upovedomenie o začatí exekúcie do vlastných rúk, pričom náhradné doručenie je vylúčené. Pokiaľ sa upovedomenie o začatí exekúcie doručuje fyzickej osobe, táto fikcia je vylúčená, nie je možné ju použiť. Exekútorovi je nepochybne známe, že bez riadneho doručenia upovedomenia o začatí exekúcie nie je možné exekúciu vykonať v súlade so zákonom.

3. Uznesením sp. zn. 41Ek/1012/2019 zo dňa 27.02.2024 súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol v zmysle ust. 61l ods. 3 Exekučného poriadku. Predmetné uznesenie súd odôvodnil tým, že exekučný titul nadobudol vykonateľnosť dňa 03.03.2018. V čase podania návrhu na vykonanie exekúcie

bol platným exekučným titulom, ktorý doposiaľ nebol zrušený. Povinná mala možnosť sa v základnom konaní odvolať, čo však neurobila. Exekučný titul nebol zrušený a teda exekučné konanie a exekúcia sa začali dôvodne. Exekučný súd ďalej zistil, že proti povinnej sa vedie exekučné konanie pod sp. zn. 49Ek/457/220, kde je povinná zaviazaná tým istým exekučným titulom k povinnosti zaplatiť žalovanému v 2/ rade (t.j. spoločnosti JURE, s. r. o., IČO: 47 437 677, so sídlom Hollého 6518/18A, 921 01 Piešťany) trovy konania vo výške 421,96 eur predstavujúce trovy konania pred súdom prvej inštancie vo výške 332,46 eur a trovy predstavujúce trovy odvolacieho konania vo výške 89,50 eur na účet zástupcu žalovaného v 2/ rade do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Z uvedeného je preukázané, že povinná bola zaviazaná z jedného exekučného titulu plniť viacerým oprávneným v rôznych sumách. Tvrdenie povinnej o tom, že sa vedú duplicitné exekučné konania nie je pravdivé a nakoniec ani toto tvrdenie povinná nepreukázala. Po preskúmaní návrhu povinnej na zastavenie exekúcie a priložených dôkazov súd dospel k záveru, že povinná nepreukázala žiadne nové okolnosti resp. dôvody, pre ktoré by po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik celého vymáhaného nároku, resp. sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu a preto návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol.

4. Proti uvedenému uzneseniu podala povinná v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, v ktorej poukázala na rozsudok NS SR zo dňa 29. júna 2022 sp. zn. 4Cdo/147/2021 v zmysle ktorého v spotrebiteľských sporoch nesmie súd rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku v prípade, že sa uznávací prejav žalovaného spotrebiteľa týka premlčaného práva dodávateľa. Povinná v sťažnosti ďalej uviedla, že jej nebolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie do vlastných rúk, upovedomenie o začatí exekúcie sa doručuje fyzickej osobe, platí, že je vylúčené tzv. náhradné doručenie, čo je vlastne fikcia doručenia používaná v niektorých prípadoch za zákonom splnených podmienok a znamená, že sa na písomnosť hľadí ako keby bola doručená, aj keď sa o nej adresát nedozvedel. Bez riadneho doručenia upovedomenia o začatí exekúcie nie je možné exekúciu vykonať v súlade so zákonom. Ak v rozpore so zákonom upovedomenie o začatí exekúcie nebolo doručené do vlastných rúk, môže to nasvedčovať tomu, že svoje práva povinný nemohol riadne uplatniť. Povinná v sťažnosti ďalej poukázala na zjednocujúce stanovisko Ústavného súdu Plz. ÚS 1/2022 – 9, a teda povinnosť súdu preskúmať neprijateľnosť zmluvných podmienok vo veci vydaného platobného rozkazu vyšším súdnym úradníkom. Povinná v sťažnosti ďalej uviedla, že súd konal v rozpore s Ústavou SR a unijným právom, keď vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Súd musí prihliadnuť na zákonný dôvod pri vydaní rozhodnutia, a to nevykonateľnosť exekučného titulu. Súd konal v rozpore s Ústavou SR a unijným právom, keď vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Neexistencia právoplatného a vykonateľného exekučného titulu predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, na ktorý sa musí prihliadnuť v každom štádiu konania. Pokiaľ povinný v námietkach proti exekúcii namieta nedostatok riadneho doručenia exekučného titulu, t.j. jeho formálnu nevykonateľnosť, je exekučný súd povinný vykonať šetrenie na túto okolnosť. Povinná vo svojej sťažnosti ďalej poukázala na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu k otázke možného vedenia exekúcie na základe vykonateľného rozhodnutia. Povinná ďalej poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp zn. 41CoCsp/22/2022 zo dňa 22.02.2023, v ktorom konaní odvolací súd poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, z ktorej vyplýva, že podací hárok o podaní doporučenej zásielky je vždy len dôkazom o tom, že bola listová zásielka zaslaná, ale nepreukazuje obsah tejto listovej zásielky ani jej doručenie. Ďalej poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoCsp/5/2022, v ktorom odvolací súd poukázal na odôvodnenie rozsudku NS SR sp. zn. 5Cdo/26/2020 zo dňa 15.12.2020 - v zmluvnej právnej praxi sa zvyknú v súvislosti s doručovaním právnych úkonov a iných istín v zmluvách používať dojednania upravujúce tzv. fikciu doručenia, podľa ktorej sa zásielka považuje za doručenú bez ohľadu na to, či doručenie (v zmysle faktického prevzatia zásielky) bolo reálne vykonané. V tomto smere možno rozlišovať dve situácie fikcie doručenia a to 1/ zásielka sa považuje za doručenú uplynutím vopred určených dní odo dňa jej odoslania 2/ zásielka sa považuje za doručenú dňom jej vrátenia odosielajúcemu subjektu z dôvodu neprevzatia adresátom. Povinná v sťažnosti ďalej poukázala na ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, na následky existencie neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Povinná ďalej uviedla, že sa jej ako účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, keď na prejednávajúcu vec neaplikoval ustanovenia o ochrane spotrebiteľa a nezistil, že ide o spotrebiteľskú zmluvu obsahujúcu neprijateľné zmluvné podmienky a vydal platobný rozkaz v rozpore s Občianskym súdnym poriadkom. Súd je povinný vysporiadať sa s tým, že vydal platobný rozkaz v rozpore so zákonom a unijným právom, čo zapríčinil navrhovateľ, keď žiadal vymáhať plnenie bez

právneho dôvodu a tiež s tým, že súd nepreskúmal ex offa neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ktorá bola podkladom pre vydanie platobného rozkazu.

5. Predmetnú sťažnosť súd oprávnenému pred rozhodovaním o sťažnosti povinnej na vyjadrenie nezasielal, nakoľko napadnuté uznesenie vydané vyšším súdnym úradníkom trpí vadou nepreskúmateľnosti, a teda záver sťažnostného súdu by aj s poukazom na prípadné vyjadrenie oprávneného bol za daného stavu rovnaký.

6. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

8. Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

12. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

13. Podľa § 234 ods. 2 CSP ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

14. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

15. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhov na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

16. Sudca v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami po preskúmaní spisového materiálu a napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka konštatoval, že sťažnosť povinnej bola podaná včas. Sudca po oboznámení sa so spisom vyhodnotil, že uznesenie vyššieho súdneho úradníka je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu a nedostatočného odôvodnenia napadnutého uznesenia. Sudca pritom dáva do pozornosti vyššieho súdneho úradníka skutočnosť, že po podaní návrhu na zastavenie exekúcie je súd povinný zaoberať sa

v prvom rade tým, či tento bol podaný v súlade s § 61k ods. 2 alebo § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, keď s momentom podania návrhu na zastavenie exekúcie je spojený odkladný účinok a aj prípadná koncentrácia konania. V napadnutom uznesení vyšší súdny úradník síce konštatuje že „povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zákonom stanovenej lehote „ avšak uvedenú argumentáciu opiera o skutočnosť, že predmetné podanie (návrh) zo dňa 06.06.2023 bolo exekútorškému úradu doručené dňa 08.06.2023. S poukazom na argumentáciu povinnej obsiahnutú aj v predmetnej sťažnosti nie je teda zrejmé (a to ani zo súdneho registra) kedy malo byť povinnej doručené upovedomenie o začatí exekúcie, ktorým momentom začala plynúť povinnej aj lehota na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, a ktorého samotné doručenie je predpokladom na vyvolanie viacerých zákonom predpokladaných účinkov (na účinné doručenie sa viaže možné vznesenie námietky zaujatosti súdneho exekútora, zaplataenie prvej splátky ako predpoklad pre podanie návrhu na povolenie plnenia v splátkach, návrh na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom....).

17. Súd má ďalej za to, že rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka nie je v súlade s ustanovením § 220 CSP, keď povinnosťou súdu je v písomnom vyhotovení rozhodnutia mimo iného uviesť výrok, odôvodnenie, poučenie o odvolaní (sťažnosti), tiež jasne, výstižne a presvedčivo odôvodniť výrok rozhodnutia. Pokiaľ súd rozhoduje o návrhu na zastavenie exekúcie, musí sa vysporiadať so všetkými skutočnosťami, ktoré by mohli odôvodniť zastavenie exekúcie, príp. ktoré by mohli brániť vymáhateľnosti exekučného titulu, resp. ktoré neodôvodňujú zastavenie exekúcie. Takýto postup z rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka nevyplýva, keď v rámci odôvodnenia sa vysporiadal iba s argumentáciou ohľadom duplicitného vedenia exekučného konania na podklade toho istého exekučného titulu. K otázke náležitého doručenia exekučného titulu ako zákonnej podmienky pre nadobudnutie právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu sa vyšší súdny úradník nevyjadril, a teda sa náležite nevysporiadal s otázkou potencionálnej nevykonateľnosti exekučného titulu s poukazom na argumentáciu povinnej, že jej exekučný titul nebol riadne doručený.

18. Predpokladom naplnenia formálnej stránky právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu je totiž riadne doručenie rozhodnutia všetkým subjektom, ktoré vystupujú ako účastníci konania. V zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, je exekučným titulom iba také rozhodnutie, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok a je vykonateľné. Do rozsahu prieskumnej činnosti exekučného súdu patrí predovšetkým skúmanie toho, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu.

19. Pokiaľ teda ide o skúmanie vykonateľnosti exekučného titulu exekučným súdom, súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 203/2009 zo dňa 9.12.2009 a na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 M Cdo 3/2011 zo dňa 28.3.2012. Ústavný súd Slovenskej republiky, v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 203/2009 zo dňa 9.12.2009 judikoval, že „exekučný súd nie je bezvýhradne viazaný doložkou vykonateľnosti, ktorou je opatrené rozhodnutie iného orgánu a posudzuje otázku vykonateľnosti takéhoto rozhodnutia samostatne, čo v neposlednom rade vyplýva z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (pozn. v aktuálnom znení § 53 ods. 1 Exekučného poriadku).

20. So zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti súd zrušil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Ek/1012/2019 zo dňa 27.02.2024 vydané vyšším súdnym úradníkom v celom rozsahu. Po právoplatnosti tohto uznesenia vyšší súdny úradník opätovne posúdi tie skutkové okolnosti, ktoré sú rozhodujúcimi pre doručovanie exekučného titulu na adresu povinnej, zohľadňujúc závery prijaté v tomto uznesení.

21. Podľa § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

23. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie

24. O trovách sťažnostného konania súd prvej inštancie rozhodoval s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 199d ods. 2 Exekučného poriadku. Pretože súd prvej inštancie sťažnosti povinnej vyhovel, nárok na náhradu trov konania o sťažnosti by sťažnostný súd priznal povinnému ako úspešnej strane. Nakoľko však z exekučného spisu nevyplývajú žiadne vzniknuté trovy v súvislosti s konaním o sťažnosti povinnej (táto nebola v konaní zastúpený právnym zástupcom), súd v súlade s princípom uvedeným v článku 17 CSP zakotvujúcim procesnú ekonomiu rozhodol tak, že povinnej náhradu trov konania o sťažnosti nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (